

Marius Popescu

ÎNDRĂGOSTIT LA 70 DE ANI

*Dedic acest roman iubitei
mele, cel mai sincer și devotat
prieten de o viață, care m-a
încurajat și sprijinit permanent
pentru editarea acestei cărți.*

Marius Popescu

EDITURA PASTEL, BRAȘOV, 2013

CUPRINS

Prefață.....pag. 3

Partea întâi

Anabela – îngerul diabolic.....pag. 5

Partea a doua

Destăinuirea.....pag.82

Partea a treia

Păcătuirea.....pag.135

Partea a patra

Dezamăgirea.....pag. 180

Editat de:

Editura Pastel Braşov
www.editurapastel.ro
e-mail: editurapastel@gmail.com
Birou: +40 368 46 11 29
Mobil: +40 733 04 32 63

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României

POPESCU, MARIUS

Îndrăgostit la 70 de ani/ Marius Popescu. – Braşov : Pastel, 2013

ISBN: 978-606-658-057-1

821.135.1-31

PREFAŢĂ

Descoperirea manuscrisului acestui roman de dragoste a fost pur şi simplu o întâmplare. Vrând să deplasez un cuţar aflat în podul unei clădiri ce urma a fi mansardată, am găsit în interiorul său mai multe lucruri.

*Dintre aceste obiecte mi-a atras atenţia în mod deosebit un caiet gros pe coperta căruia trona poza unei frumoase tinere şarmante, care avea pe masă două pahare cu şampanie, în jurul cărora erau împrăştiate mai multe bancnote de dolari americani. Sub această imagine era scris titlul romanului “**Îndrăgostit la 70 de ani**”.*

Curios, am deschis copertile caietului în interiorul căruia se afla textul manuscrisului scris în stil caligrafic, ordonat şi plăcut ochiului.

Răsfoindu-l, încă de la început m-a captivat. Neavând timp să-l studiez mai aprofundat l-am pus deoparte, cu intenţia ca la plecare să-l iau cu mine. Şi aşa am procedat.

Ajuns acasă m-am și grăbit să-l lecturez. Într-adevăr, manuscrisul derula o trepidantă poveste de dragoste, probabil autobiografică, scrisă într-un stil simplu, cu mici stângăcii literare, dar plin de lirism, antrenant și cu o ușoară tentă erotică, care îți trezea curiozitatea de a parcurge integral filele caietului.

Mă tot întrebam: oare de ce autorul nu și-a publicat creația sa literară atât de captivantă ea rămânând doar o lectură de sertar?

Descoperirea acestui manuscris i-am destăinuit-o unui prieten, care era și editor. Acesta după ce l-a lecturat și studiat, mi-a propus editarea lui, așa cum era el original. Cu acel scris ordonat, caligrafic și fără a se face vreo modificare sau adăugire textului.

Așa a ieșit de sub tipar acest interesant roman de dragoste cu titlul "Îndrăgostit la 70 de ani".

Partea întâi

ANABELA, ÎNGERUL DIABOLIC

"Vârsta iubirii nu are limite extreme, ci spirit!"

De adolescent mi-a plăcut să mă las pradă contemplației, reveriei, meditației, fanteziei. Mereu mi-a plăcut să vișez emoțional, să auzesc pline de farmec, atrăgătoare, cu aspect distinct, care să degaje dragălașenie, grație, seducție.

Dar niciodată n-aș fi crezut că atunci când voi deveni septuagenar, deci năpădit de ani și aflat la vârsta fructului aproape stafidit, voi mai putea fi captivat de o asemenea atrăgătoare coșăzică, care mă va face să re trăiesc cu intensitate sentimente emoționale de adolescent îndrăgostit.

Cine ar fi crezut că acea întâmplare providențială petrecută sub imperiul acelei forțe supranaturale, numită Karma, îmi va dereglă o perioadă de timp funcționarea normală a vieții datorită acestei frumuseți statuare, ce creează mereu

6
bună-dispoziție, optimism, o dorință arzătoare de viață. Să fi fost doar o dereglare pasageră a normalității? Coincidență? Destin? Atributul providenței? Se poate!

De ce a trebuit ca eu să-l vizitez pe acel prieten la biroul său chiar în aceeași zi și la aceeași oră când a apărut acolo acest inger diabolic ispășitor, cu fâmbet frivol?

Amintirea acelei zile când am întâlnit-o prima oară pe această costănzeană cu privire măgătoare, o triumfătoare a senzualității înnașcute, îmi răscoltește și azi mintea, simțămîntele și gândurile.

Mi-am bănuit vreodată că ajuns la vârstă septuagenară voi mai putea fi dominat de o asemenea viață exponențială a păcatului, o ființă a conduitei instinctelor, de care m-am simțit atras ca de un magnet puternic, devenind o perioadă de timp un prizonier al gândurilor și al manifestărilor ei hedonice, cu toată împotrivirea mea și la care cu greu am putut renunța.

Parcă a fost un blestem, o blasfemie, o putere diabolică ce m-a atras spre ea și care m-a captivat în totalitate.

A fost parcă diavolul personificat în femeia sexy, ispășitoare și apetisantă, care cu multă dibăcie știa să atragă atenția bărbaților dorinți de iubiri pasagere.

7
Privirea ei magnetică, înșelătoare, ce prin rafinament diplomatic părea la început distantă, indiferentă, nu era altceva decât o mascare a înătăririi, a provocării bărbaților de a o cunoste și de a intra în relație cu ea.

Sânii ei voluptoși și ispășitori, pe care îi dezgolea, în mod rafinat, parțial, prin decolteunte bluzelor sau a rochițelor confecționate acțic, soldurile ei cărnoase pe care pantalonii mulți îi scoteau în evidență, temperamentul ei vulcanic deveneau adevărate centre de atracție pentru bărbați.

Fiind destul de tânără, la început, când am cunoscut-o, am avut o atitudine paternă, o afecțiune prietenească, un sentiment părintesc față de ea, gândind că nu este în firea omului încărcat de ani de a deregla normalul trăirii morale a unei tinere. Deși în ziua de azi omul așa-zis "modern" s-a adaptat rapid principiilor amorale, la acea țară de a nu mai respecta elementele fundamentale ale eticii comportamentale.

Diferența mare de vârstă dintre noi, aproape dublul vârstei ei, mi-a imprimat de la început o retinere, o neliniște sufletească, pe care cu greu am reușit să o atenuez, deși pe ea m-a deranjat o acest lucru!

Viata a demonstrat că taina seniorului îndrăgostit, încărcat de ani, nu este altceva decât un „mundus optimus”, în care lumea pentru el este o făcără vie, înălțătoare, mereu frumoasă, plină de strălucire și de farmec.

Este perioada când bătrânețea se sensibilizează în fața tinereții ca în fața răsăritului de soare. Este etapa când omul vârstnic simțind neputincios cum i se îngustează cărarea vieții, devine predispus reveriei, încercând să retrăiască sentimente de adolescent. Când el se comportă ca un tânăr curios să cunoască intimitățile femeii, mai ales ale unei tinere extrem de plăcute și deosebit de ispititoare, care îi transmite acea tărie, acea energie a miracolului tinereții.

Știu că sunt vinovat cu gândul și cu fapta de cele întâmplate, dar de tânăr mi-a plăcut să visez alb, dorind să-mi regăsesc un refugiu în iubire, printr-o dragoste înălțătoare.

Evadând în timp în memărginîta - mi iubire, am simțit atunci când am cunoscut-o pe frumoasa zână că am reîntinerit, având senzația unei iubiri autentice și a unei dorințe arzătoare de viață.

Și cât de sugestiv redă această trăire, acest sentiment de îndrăgostire tomatrică

versurile unei poezii :

„Eu sunt un fost cândva adolescent
din nou îndrăgostit,
Acum, un vârstnic om obișnuit, un
tip normal,
Și totuși, parcă n-am îmbătrânit,
Eu sunt un fost copil sentimental.”

Această aventură a fost pentru mine ca un vis trăit, când am crezut că am purtat fericit în suflet inima ei.

Ea a fost idolul subtil care a știut cu multă dibăcie și refnament sentimental să-mi privească chipul încă de la început cum n-a mai făcut-o nicio altă femeie. O privire magnetică, tulburătoare, ce cu greu o poți evita, care îți transmite o dorință înflăcărată de viață și de bună-dispoziție. Un optimism înălțător...

Mă întrebam atunci nedumerit: dare i-o fi plăcut comportamentul meu respectuos și politicos față de femei în general, ori iubirea ei s-a conturat odată cu aflarea vestei că sunt detruătoare unei prețioase mosterini de la o matusă din America? Sau era la mijloc vreun interes ascuns, tășnit?!

Pe această cosănzeana am întâlnit o întâmplător în biroul unui prieten, pe care îl

vizitasem cu intenția de a clarifica anumite probleme de serviciu.

Deși îi telefonasem că îl voi vizita imediat, ajuns acasă l-am găsit extrem de ocupat, fiind încorporat în biroul său muncit și reîncăpător de un grup numeros de salariați.

Când m-a văzut a rămas puțin surprins și cu o privire rugătoare mi s-a adresat:

- George! Te rog să mă scuzi că m-ai găsit atât de aglomerat, dar a intervenit pe neașteptate o problemă urgentă de rezolvat. Ministerul vrea ca în maxim două ore să-i prezintăm urgent o situație. Ne aflăm la terminarea lucrării. Și continuă:

- Sper că nu te supere dacă te rog să mă aștepti puțin. Ia loc, te rog, la masuta de alături până rezolvăm situația ivită.

- Nu-ți face probleme, dane! Stai liniștit și-ți rezolvăm situația, deoarece eu nu sunt legat de vreun program.

Conformându-mă spuselor lui, m-am așezat pe un scaun aflat în apropierea unei mese scunde, situată aproape de fereastra biroului său muncit, îngust și destul de modest. Chiar neospitalier!

Între timp dau și-a chemat secretara, o tânără corpulentă, dar extrem de amabilă, care în mod politicos m-a întrebat ce dorese să servesc:

- Doriți o cafea, un ceai sau un suc?
- Multimes. Aș dori o cafea simplă.
- Imediat. Vă rog să așteptați puțin!

Nici n-au trecut două minute că secretara a și apărut cu o tavă, pe care se afla o ceașcă cu cafea, așezată pe o farfurioară de plastic.

Cafeaua era binevenită deoarece avusesem o noapte cu un somn tare agitat. Dormisem în mai multe reprize, trezindu-mă mereu din somn. Dare era prevestirea bucuriei ce avea să vină?

Mulțumindu-i secretarei pentru amabilitatea și promptitudinea cu care m-a servit, m-am și grăbit să gust cafeaua fierbinte cu miros imbiator. În timp ce sorbeam din cafeaua aburindă, admiram pe geamul ferestrei superbul aranjament floral al jardinierei aflate pe solbancul ferestrei. Era ca o grădină în miniatură, încărcată cu numeroase ghirlande de flori multicolore, ce atârnav răzlet, ca niște ciorchini de petale însângerate de un roșu aprins, și de petunii albe cu miros imbiator, așezate în forma unui lant, care se strecură abil printre zăbretele grilajului de fier al jardinierei.

Privind în depărtare, admiram cu încântare cum defilau alinate uniforme ale parcului central al orașului. Care la rândul lor, erau înconjurate armonios de către ospitaliere bănci prospăt vopsite, ce separau verdeata arbuștilor